

M.G. de Koning

2 SAMUËL

***Samengevoegde artikelen uit de rubriek
Online uit het blad Rechtstreeks***

Oude Sporen 2009

INHOUD

2 Samuël 1	3
2 Samuël 2	6
2 Samuël 3	9
2 Samuël 4	12
2 Samuël 5	15
2 Samuël 6	18
2 Samuël 7	21
2 Samuël 8	24
2 Samuël 9	27
2 Samuël 10	30
2 Samuël 11	32
2 Samuël 12	35
2 Samuël 13	38
2 Samuël 14	41
2 Samuël 15	44
2 Samuël 16	47
2 Samuël 17	50
2 Samuël 18	53
2 Samuël 19	56
2 Samuël 20	59
2 Samuël 21	62
2 Samuël 22	65
2 Samuël 23	68
2 Samuël 24	71

2 SAMUËL 1

De tijding van Sauls dood;

Davids klaagzang over Saul en Jonathan

'Hoe zijn de helden gevallen te midden van de strijd!' (2 Sam. 1:25).

Een Amalekiet brengt de tijding in Siklag dat Saul en Jonathan omgekomen zijn. David onderwerpt de boodschapper aan een verhoor over de toedracht. Hij wil zekerheid hebben. Dan komt het verhaal dat de Amalekiet zelf Saul op diens verzoek had gedood. Om zijn daad goed te praten, spreekt hij erover dat Saul anders ook wel omgekomen zou zijn. Daarmee handelde hij totaal anders dan David steeds had gedaan. Saul was - en ook nu spreekt David daar nog zo over - voor David steeds de gezalfde van de HERE. Voor deze daad ontvangt de man de enige 'beloning' die daarvoor staat: de dood. Hij kende het hart van David niet, toen hij dacht dat hij hem blij zou maken met een dergelijke boodschap en daad. Misschien ben ik ook wel eens zo bezig, dat ik denk de Heer blij te maken, terwijl ik mij heb vergrepen aan iemand die door Hem is aangesteld, al wijkt die persoon nog zo af. Dat praat de afwijking niet goed, maar er zijn gevallen dat ik zo iemand echt aan de Heer moet overlaten.

David uit zijn verdriet in een klaagzang. Het is een lied over de boog. De Judeeërs moeten dit lied leren en het moet worden opgeschreven in het Boek des Oprechten. Dat lijkt mij een mooie betekenis te hebben. Wat David in dit lied naar voren brengt, spreekt van de betekenis die Saul en Jonathan voor Israël hebben gehad. Ze hadden zich voor Israël ingezet en het veiligheid en voorspoed gegeven. Hij spreekt niet over al het leed dat hij persoonlijk van Saul heeft ondervonden, maar over

het verlies dat hun dood voor Israël betekent. Hij zou het vreselijk vinden als de vijanden zouden horen dat deze helden gevallen zijn. Dat zegt mij dat ik moet oppassen, hoe ik spreek over mijn broeders die in handen van de Filistijnen gevallen zijn, opdat de Filistijnen zelf geen vreugde daarover zullen hebben, zoals dat bij Simson helaas wel het geval was (Richt. 16:23vv.).

Dat het lied geschreven moest worden in het Boek des Oprechten zegt in de eerste plaats dat het lied bewaard moest blijven voor de komende geslachten, die het steeds weer moesten leren. Een boek heeft blijvende waarde. Dat het het Boek des *Oprechten* wordt genoemd, kan betekenen dat het behoorde aan dé Oprechte, dat is *God*. Het kan ook betekenen dat het een boek geweest moet zijn waarin alleen *ware* verhalen werden opgenomen. Die verhalen zullen een grote morele waarde hebben gehad. Is de Bijbel niet bij uitstek 'het Boek des Oprechten'? Daarom krijgt dit lied ook een plaats in de Bijbel.

Dat geeft tegelijk aan dat God ons ook wil leren verdriet te hebben over het verlies van mannen die van grote betekenis voor zijn volk zijn geweest. Het verlies van Jonathan wordt op een speciale en aandoenlijke wijze door David bezongen. Ook met mensen die niet de weg van de verworpen David (als een beeld van de ver-worpen Christus) gaan, is een bijzondere band mogelijk, als bij hen de diepe liefde voor de Heer Jezus aanwezig is.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 1.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waardoor Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, ik vraag mij af hoe ik op berichten reageer, waarvan de brenger veronderstelt dat ik er blij mee ben, terwijl het bericht een onheilstijding is. Leer mij te letten op de motieven. Er wordt

---

in deze tijd zoveel op een negatieve manier gepraat over mensen die veel voor uw volk hebben betekend. Dat ik er toch niet aan mee zal doen. U alleen kent het diepste van mijn hart, waarom ik iets zeg over iemand. Wilt U mij helpen daarin oprecht te zijn, zodat het geschreven zou kunnen worden in 'het Boek des Oprechten'.

2 SAMUËL 2

David koning over Juda; Strijd tussen Joab en Abner

'Moet het zwaard dan maar steeds blijven verslinden?' (2 Sam. 2:26).

Na de klaagzang over Saul en Jonathan vraagt David de Here of hij moet optrekken en waarheen. Hij krijgt duidelijk antwoord. Het is belangrijk altijd de Heer te vragen *of* wij iets moeten doen en ook *hoe* wij het moeten doen. Ik mag de Heer om concrete aanwijzingen vragen. David prijst de mannen van Jabes vanwege hun liefdedienst aan Saul, hun heer. Het was een daad die de Here welgevallig was.

Nu Saul dood is, dringt David zich niet op aan de mannen van Jabes. Hij meldt alleen dat hij koning over Juda is geworden. Dat lijkt mij een mooie aanwijzing ook voor onze tijd van verwarring in de christenheid, waarin velen zich in onzekerheid bevinden. Ze weten niet wat ze moeten doen als ze zien hoe in de gemeente steeds meer dingen veranderen die vroeger vanzelfsprekend waren. Niemand kan tot een beslissing worden *gedwongen*.

Abner kan niet loskomen van het huis van Saul. Hij maakt de zoon van Saul, Isboseth, koning over Israël. Dat is in strijd met Gods wil, maar God laat het toe. De vestiging van het koningschap van David over Israël is een proces waarvan veel te leren valt. Wat voor zin heeft het voorstel van Abner om van ieder kamp twaalf jonge mannen met elkaar te laten vechten? En Joab is hierin niet beter, hij stemt ermee in. Het gevecht wordt gehouden en na de strijd is er geen overlevende. Er is geen overwinnaar, er zijn alleen verliezers.

De strijd ontbrandt tussen de twee legers en Joab is sterker. Hoewel Abner aan de verkeerde kant staat, hij is wel een eerlijk strijder. Hij probeert Asaël, die blijkbaar ongewapend is, ervan te overtuigen achter hem weg te gaan; anders moet hij hem doden. Achter Asaël ziet Abner ook Joab. Asaël luistert niet en wordt gedood. Dit laat zien dat ook aan de kant van David mannen zijn die *onverstandig* handelen. Joab zet de achtervolging voort. De nacht valt in en geeft Abner en zijn mannen gelegenheid zich te hergroeperen. In vers 26 klinkt de aangrijpende vraag van Abner tot Joab: 'Moet het zwaard dan maar steeds blijven verslinden?' Ook dat kan op onze tijd en situatie worden toegepast. Hoevelen zijn er al verloren gegaan voor Gods getuigenis door de strijd tussen broeders? Wanneer zullen we eens ophouden met ons eigenzinnig handelen en ons weer helemaal richten op de Heer en zijn Woord, om van Hem te leren dat Hij zachtmoedig en nederig van hart is en in die gezindheid in de waarheid te wandelen?

Joab staakt de achtervolging en keert terug naar Hebron, dat hij bereikt als het licht begint te worden. Dat is een mooie combinatie. Hebron betekent 'gemeenschap'. Gemeenschap met God is alleen mogelijk in het licht. Dat het licht begint te worden heeft ook iets te maken met het aanbreken van een nieuwe dag of periode voor het volk van God. De eerste zonnestrallen van de vestiging van Davids koningschap zijn om zo te zeggen al te zien. Helaas is Joab geen man in wiens leven veel te zien is van de omgang met God. Hij lijkt eerder iemand te zijn die alleen op eigen voordeel uit was. Dat zal later duidelijk worden.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 2.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, ik wil U graag in de vestiging van uw heerschappij in mijn leven alle vrijheid geven. Als er andere krachten werkzaam zijn

in mijn leven waardoor dat wordt tegengehouden, leer mij daar dan op de goede manier mee af te rekenen. Ook voor de vestiging en uitoefening van uw gezag te midden van uw volk wil ik graag te werk gaan op een manier die bij U past. Als op dat terrein andere krachten werkzaam zijn, wil ik graag van U leren hoe ik daarmee moet omgaan. Mannen als Joab, die in uw dienst staan, geven niet altijd het goede voorbeeld. Bewaar mij in directe afhankelijkheid van Uzelf en bewaar mij ervoor mee te gaan in een strijd die alleen verliezers oplevert. Leer mij de goede strijd te strijden (1 Tim. 6:12), met de juiste wapens en methoden.

2 SAMUËL 3

Davids verbond met Abner; Joab doodt Abner

'Ik ben nu nog zwak, ofschoon tot koning gezalfd' (2 Sam. 3:39).

In de langdurige strijd tussen het huis van Saul en het huis van David werd het eerste steeds zwakker en het tweede steeds sterker. Zo gaat het figuurlijk gesproken ook in het leven van de gelovige. Naarmate hij meer met de Heer gaat leven, zal hij in geestelijke kracht toenemen en het vlees minder kans krijgen zich te laten gelden (Saul was de koning naar het vlees, David is een beeld van *Christus*). Daar is best enige tijd mee gemoeid.

In Hebron kreeg David zes zonen. Aan deze jongens heeft hij niet het meeste plezier beleefd. Amnon, Absalom en Adonia zullen Davids hart als vader breken. Hebron betekent 'gemeenschap'. Maar te zijn op een plaats die van gemeenschap spreekt, is nog geen garantie dat alles wat daar gebeurt ook een uitvloeisel is van de gemeenschap met God. Dat David meerdere vrouwen heeft genomen, is *geen* gevolg van zijn gemeenschap met God. Zijn zoon Salomo zal in dit kwaad zo toenemen dat het zijn val zal worden. Het hebben van 'slechts' één vrouw is geen garantie voor een goed huwelijk en ook geen garantie dat je kinderen krijgt waar je alleen maar plezier aan beleeft. Maar het hebben van meerdere vrouwen is tegen de wil van God en zorgt gegarandeerd voor problemen.

Hoewel David sterker wordt, blijft het oppassen geblazen. Dat maakt het verbond dat David met Abner sluit duidelijk. Ik lees hier niet dat David de Here raadpleegt om te vragen wat hij met het voorstel van Abner moet doen. Het klinkt goed en David

haalt zelfs dit 'voordeel' uit de onderhandelingen dat hij Michal terugkrijgt. Maar het is schrijnend te zien hoe dat ten koste gaat van haar man. David is hier niet de afhankelijke koning. Hij staat op het punt het koningschap over Israël te aanvaarden uit de handen van Abner, en niet uit de handen van God. Hoe moeilijk is het ook voor mij om voortdurend in alles de Heer te vragen wat *Hij* wil dat ik doen zal, en niet in te gaan op allerlei aantrekkelijke voorstellen om een bepaalde positie onder het volk van God te krijgen.

God zorgt er in zijn voorzienigheid voor dat de vijand het niet voor elkaar krijgt. Joab doodt Abner, maar doet dat op een gemene manier. Zijn motief is wraak en ook jaloersheid. Hij neemt wraak voor zijn broer Asaël, die door Abner in een eerlijke strijd was gedood. Hij handelt ook uit jaloersheid, omdat hij door het verbond dat David met Abner heeft gesloten zijn eigen positie in gevaar ziet komen. Het verdriet van David over Abner is echt. Voor Israël is dat nodig, en wel om te zien dat er van de kant van David geen opzet in het spel is. Dat is ook belangrijk voor mij. Waar ik de schijn van partijdigheid kan wegnemen, moet ik dat doen. Niet door mijzelf te verdedigen, maar door het tonen van de juiste houding. David roemt Abner en noemt hem 'een vorst, een grote in Israël'. Hier toont David dezelfde gezindheid die hij toonde na het bericht van Sauls dood. Joab schaart hij onder de 'kinderen der verkeerdheid' (vs. 34).

David is net koning geworden en ziet zich geplaatst voor een enorme taak. Hij voelt zich daarin zwak. Daartegenover staat Joab, die hij 'harder dan ik' noemt. Hoe belangrijk is het dat er met zorg en tederheid over het volk wordt geregeerd en niet met harde hand. Eens sprak een broeder over 1 Kronieken 11 en 12. Het trof mij toen dat hij wees op de volgorde in 1 Kronieken 11:2, waar eerst van David wordt gezegd dat hij het volk *weidde* en pas in de tweede plaats dat hij tot *vorst* zou zijn. Zorg voor Gods volk is het éérste.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 3.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waardoor Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, wilt U mij veel leren van Uzelf als de Goede Herder. U hebt als eerste tegen Petrus gezegd: Weid mijn lammeren, en daarna hebt U pas gesproken over het hoeden van de schapen. Bescherm mij tegen het ingaan op aantrekkelijk lijkende voorstellen van anderen om samen iets voor U te doen, maar die niet uw weg en uw doel zijn.

2 SAMUËL 4

Isboseth vermoord en Davids reactie daarop

'Zo waar de Here leeft, die mij uit alle benauwdheid verlost heeft' (2 Sam. 4:9).

Als Abner is vermoord, valt de leider weg op wie Isboseth, de zoon van Saul en het volk Israël vertrouwde. Als er een steunpunt wegvalt, ontstaat er angst. De weg is vrij voor twee mannen om Isboseth te vermoorden. Deze mannen behoorden niet bij Gods volk. Voordat hun laffe daad wordt beschreven, wordt er terloops een opmerking gemaakt over Mefiboseth, de zoon van Jonathan (2 Sam. 4:4). In dat ene vers wordt veel over hem verteld: zijn handicap, zijn leeftijd toen zijn vader stierf, dat hij door een voedster werd verzorgd en de oorzaak van zijn handicap. Zijn voedster was gevlucht, mogelijk uit vrees voor David. Het resultaat was dat de jongen, die aan haar zorg was toevertrouwd, niet meer kon lopen.

Voor de zielzorg zijn hieraan meerdere toepassingen te ontlenen. Je kunt voor je opvoeding toevertrouwd zijn (geweest) aan iemand voor wie het opvoeden een beroep is. De liefdeband met je moeder is er niet, wat mis je dan al veel. Je zult vervolgens op vijfjarige leeftijd je vader verliezen! En als vlak daarop, omdat je opvoeder een domme zet doet, je ook nog eens je gezondheid verliest, lijkt het drama compleet. Aan al die dingen kun je niets doen: dat je opvoeding wordt uitbesteed, het verlies van je vader, het verlies van je gezondheid. Daarbij komt nog dat je bij een familie hoort die vanwege ontrouw aan God aan de kant is gezet. Je zit aan alle kanten vast. Dan heb je toch geen toekomst meer? Het enige

dat je overblijft, is *genade*. Dat is wat Mefiboseth later van David krijgt.

Vluchten voor David, je niet aan zijn gezag onderwerpen, heeft *verlamming* tot gevolg. Naar David gaan met leugenachtige motieven heeft de *dood* tot gevolg. Dit laatste ervaren de moordenaars van Isboseth. Terwijl Isboseth rust, komen ze onder een voorwendsel het paleis binnen. Ze doen 'alsof ze tarwe wilden halen' (4:6). Ze doen alsof ze een beroep op zijn barmhartigheid willen doen en krijgen daarmee toegang tot Isboseth. Ze houwen hem het hoofd af en nemen dat mee naar David. Ze offeren er hun nachtrust voor op om David de in hun ogen goede tijding te brengen, dat zijn concurrent dood is. Zij doen het voorkomen of ze uitvoerders van de wil van de HERE zijn om David op deze wijze aan het koningschap te helpen (4:8b). Maar ze kennen David niet. David trapt niet in deze nieuwe val. Hij heeft de les van het vorige hoofdstuk geleerd, toen hij op het punt stond een verbond met Abner te sluiten (3:12,13). Nu zegt hij dat de HERE hem uit alle benauwdheid heeft gered (4:9). Hij spreekt hier-door zijn vertrouwen uit dat de HERE het ook verder voor hem zal regelen. Hij hoeft niets in eigen hand te nemen of van anderen aan te nemen.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 4.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, dank U dat ik niet bang voor U hoef te zijn en niet voor U hoef te vluchten. Er zijn ook zoveel mensen in de wereld die het gaat als Mefiboseth. Het lijkt wel of er steeds meer komen. Als ik mensen tegenkom die geen toekomst meer hebben, geef dat ik hen herken en hen namens U op uw genade wijs. Ik mag uit Davids houding tegenover de moordenaars van Isboseth leren dat ik alles aan U kan overlaten. Ik hoef niets in eigen hand te nemen of afhankelijk te zijn van anderen als het gaat om wat U van mij vraagt en met mij wilt doen. In het verleden hebt U al zo

vaak geholpen. U zult het voor mij voleinden (Ps. 138:8; 57:3; vgl. Ruth 3:18).

2 SAMUËL 5

David wordt koning over geheel Israël

Hij verovert Jeruzalem en gaat daar wonen - Hij verslaat de Filistijnen

Saul (het vlees) kan nog wel regeren, maar als David al is gezalfd (het nieuwe leven al aanwezig is), is *hij* degene die overwint. Met de openlijke erkenning door alle stammen is de tijd aangebroken om David de feitelijke heerschappij over heel Israël te geven. Vroeger al was men het er over eens dat de zegen voor Israël niet door Saul, maar door David kwam. Velen durfden het toen niet openlijk te erkennen uit angst voor Saul. Ook was men op de hoogte van Gods plan met David. Velen van het volk wisten wat de Here tot David had gezegd.

Aan het eind van vers 2 zien we een opmerkelijke volgorde. Eerst wordt de *zorg* voor Gods volk genoemd en daarna komt de *regering*. Eerst *herder* zijn, dan *koning* worden. Zo is het ook in het leven van de Heer Jezus. Hij is de Grote Herder van de schapen en zal binnenkort openlijk zijn koningschap aanvaarden. In mijn leven wil ik graag nu al zijn heerschappij erkennen, omdat Hij zijn leven voor mij gaf. Is er iemand aan wie ik mij liever zou onderwerpen dan aan Hem die Zich zo voor mij gaf en die elke dag voor mij zorgt? Hieruit is veel te leren voor de houding van de man ten opzichte van zijn vrouw en voor de houding van ouders ten opzichte van hun kinderen. Het is ook van belang voor het gezag in de gemeente van God. Waar God personen in de gemeente een plaats van gezag heeft gegeven, kan hun gezag alleen goed uitgeoefend worden als zij weten wat het is om te dienen, de minste te zijn en zorg te besteden aan medegelovigen. Zulke personen

weerspiegelen het beeld van de Heer Jezus. Onderdanigheid is heel wat gemakkelijker op te brengen ten opzichte van iemand die om je geeft, die met liefde voor je zorgt, dan ten opzichte van iemand die alleen maar de baas over je wil spelen en zijn positie van gezag op die manier misbruikt. Gezag staat bij God nooit los van zorg en liefde, en dit is door de Heer Jezus volmaakt zichtbaar geworden.

Dan wordt David voor de derde keer tot koning gezalfd, nu tot koning over heel Israël. De eerste keer werd hij gezalfd door Samuël te midden van zijn broers (1 Sam. 16:13). De tweede keer werd hij gezalfd door de mannen van Juda over het huis van Juda (2 Sam. 2:4).

Er was tegenstand te overwinnen bij de verovering van Jeruzalem. In het tweede deel van vers 8 is David niet een beeld van de Heer Jezus, maar van een gekwetste leider. Hoe sta ik tegenover de gebrekkigen in de gemeente, mensen die geen kracht hebben voor een goede wandel, of die geen zicht hebben op bepaalde waarheden? Davids afkeer van deze groep is niet naar Gods gedachten. Gelukkig handelt hij met Mefiboseth later anders (2 Sam. 9). Omdat God met hem is, neemt David toe in macht. Zo wil God ook nu de heerschappij van de Heer Jezus in mijn leven laten toenemen.

Dit alles brengt de Filistijnen in beweging om David om te brengen en zijn invloed weg te nemen. Dingen van het naamchristendom zullen in mijn leven invloed trachten te krijgen om het gezag van de Heer Jezus te verminderen. Maar ook hier behaalt David de overwinning en weer door het tonen van afhankelijkheid. Twee keer wordt hij aangevallen, twee keer vraagt hij aan God wat hij moet doen, twee keer krijgt hij antwoord, twee keer gehoorzaamt hij, twee keer verslaat hij de vijand. Hij krijgt de tweede keer een ander antwoord dan de eerste keer. God heeft geen standaard-antwoord op onze vragen. Daarom moeten we elke keer opnieuw naar Hem toe.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 5.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, U bent mijn Herder en Heer. Dank U wel dat U uw leven voor mij gaf. Ik wil graag naar U luisteren en zo handelen als U aangeeft.

2 SAMUËL 6

De ark overgebracht naar Jeruzalem

'De Here heeft het huis van Obed-Edom en al wat hij bezit, gezegend ter wille van de ark Gods' (vs. 12).

Na zijn strijd tegen en de overwinning op de vijanden zet David zich nu in om de ark over te brengen naar Jeruzalem. Hij betreft het hele volk erin. Helaas doet hij dit eerst op 'Filistijnse' wijze, door de ark op een wagen te vervoeren. Hoe komt dat? Mogelijk geeft vers 21 van het vorige hoofdstuk de oplossing: de mannen van David hadden de afgoden van de Filistijnen meegenomen. Waarom hadden ze die niet vernietigd? Zolang er Filistijnse invloed in mijn leven is, zal die invloed merkbaar zijn in mijn zicht op de manier waarop God gediend wenst te worden. Ik vergeet dan hoe Hij het wil hebben en handel naar mijn eigen goeddunken. Wat een feest had moeten worden, eindigt in een ramp. Wat David met de beste bedoelingen had geregeld, voorkomt niet dat er een ongeluk met de ark gebeurt. De ark is een beeld van de Heer Jezus. God wil dat wij Hem met respect behandelen, met Hem omgaan zoals Hij aangeeft. Hij is het centrum van de ware dienst aan God. Nooit zal God toestaan dat wij de dienst aan Hem regelen naar onze eigen gedachten. Als wij die dienst zelf gaan invullen, loopt het zeker verkeerd af. Alleen als wij Hem echt de leiding in ons leven en samenkomen geven, zal het goed gaan. Als het gaat om aanbidding staat in Johannes 4:24 hoe God wil worden aanbeden. Dat is niet door mensen te regelen en voor te schrijven. God heeft daarvoor zijn Woord en zijn Geest gegeven; daardoor is het mogelijk Hem te aanbidden in geest en in waarheid. Waar gehoorzaamheid aan zijn Woord onder

de leiding van zijn Geest wordt gevonden, kan een dienst plaatsvinden die tot zijn eer is.

Het falen van David om te gehoorzamen aan wat God gezegd heeft, kost een ander, Uzza, het leven. Zo kan mijn ongehoorzaamheid kwalijke gevolgen voor anderen hebben. Dat pleit Uzza niet vrij. Ook hij was verantwoordelijk de wil van God te kennen. Zijn goedbedoelde poging de ark te redden, was in strijd met Gods Woord en God moet dat straffen. God kan niets van zijn heiligheid prijsgeven. Dit oordeel van God ontmoedigt David. Hij wordt bang en geeft zijn plan op. De ark komt terecht in het huis van Obed-Edom; daar brengt hij *zegen*. Dat laat zien dat het mogelijk is om toch persoonlijk en in de familie de zegen van Gods tegenwoordigheid te ervaren, waar leiders en het hele volk falen. Wie op de juiste wijze met de ark omgaat, wordt door God gezegend.

Deze zegen wordt opgemerkt. Dan brengt David de ark op de juiste wijze naar Jeruzalem. David is hier een beeld van de Heer Jezus als de Koning-Priester.

Er zijn mensen die de vreugde van de intocht van de ark verachten, zoals Michal. Zo zijn er ook vandaag mensen die verachtelijk spreken over het met vreugde samenkomen rondom de Heer Jezus. David geeft de ark de plaats die hem toekomt, zo moeten wij dat doen met de Heer Jezus. Al Gods kinderen mogen wij laten delen in onze vreugde. In zijn gesprek met Michal stelt David zich heel nederig op. Hij is zich aan de ene kant bewust van zijn verkiezing door God, en aan de andere kant neemt hij ten opzichte van de mensen de minste plaats in. Hij is 'onaanzienlijk in eigen ogen', waardoor hij weet eer te verwerven. Zo lijkt hij op de Heer Jezus die gezegd heeft: 'Laat de grootste onder u als de jongste zijn en de voorganger als een die dient' (Luk. 22:26). Hiervan is Hij Zelf het voorbeeld. De houding van Michal blijft zonder vrucht. Er zal in ons leven geen leven, geen vrucht voor God zijn, als wij verachtelijk spreken over mensen die zich inzetten voor de belangen van God.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 6.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Vader, dank U voor de Heer Jezus. Dank U dat U in uw Woord hebt duidelijk gemaakt hoe U aanbeden wilt worden. Dank U dat U zegen geeft, daar waar uw Geest kan bewerken dat uw Zoon de eer wordt gegeven die Hem zo toekomt.

2 SAMUËL 7

David wil de tempel bouwen; Davids dankgebed

'Nu dan Here HERE, Gij zijt God en uw woorden zijn waarheid'
(2 Sam. 7:28).

Als de Here David aan alle kanten rust heeft gegeven – alle vijanden zijn overwonnen – verlangt hij ernaar voor God een huis te bouwen. Zo gaat het in een mensenleven. Als God iemand wijst op de Heer Jezus als het rustpunt van zijn leven en hij vindt rust en vergeving van zijn zonden, dan is het volgende dat hij gaat nadenken over de woning van God hier op aarde, dat is nu de gemeente.

David deelt zijn plan aan Natan mee, die meteen enthousiast is. Maar Davids voornemen is niet in overeenstemming met Gods wil. Dat kan mij ook overkomen. Iets spreekt me aan, dat wil ik voor de Heer doen. Ik spreek erover met een geestelijk gezinde broeder of zuster, die me ook nog stimuleert. Toch kan dan blijken dat het niet mijn taak is.

De HERE stuurt Natan naar David terug met een inhoudelijk rijke boodschap. De Here herinnert David eraan hoe Hij met het volk is rondgetrokken, in een tent, een tabernakel. Het gaat er God ook nu niet om dat zijn volk een indrukwekkend bouwwerk voor Hem neerzet. Hij zoekt waarheid in het binnenste. God zoekt niet naar mensen die in een bepaald gebouw met een bepaalde stijl samenkomen, maar naar mensen die Hem aanbidden in geest en waarheid (Joh. 4:21–24). Aanbidding van God heeft niets te maken met een schitterend bouwwerk, maar met een hart dat naar Hem uitgaat.

Dan spreekt de HERE over David persoonlijk. Hij spreekt over alle weldaden die Hij hem heeft bewezen, hoe Hij met hem is geweest en wat Hij nog meer met en voor hem zal doen. De zoon van David zal voor Hem een huis mogen bouwen.

Na deze woorden gaat David voor de HERE zitten, heerlijk op zijn gemak. Prachtig, wat een vertrouwelijkheid spreekt hieruit. De koning voelt zich overweldigd door Gods goedertierenheden voor hemzelf en zijn nageslacht. Hij weet dat de HERE dit gedaan heeft naar zijn eigen voornemen en hem deelgenoot ervan heeft gemaakt. Hij prijst Hem daarvoor. God deelt zijn plannen aan ons mee. Dat geldt voor zijn raadsbesluiten, dat geldt ook voor de weg die wij hier hebben te gaan.

Ook ziet David Gods goedheid voor zijn volk, dat Hij heeft vrijgekocht. Zoals niemand gelijk is aan God, zo is ook niemand gelijk aan zijn volk. Het volk hoort bij God en God bij het volk. God maakt de naam van David en zijn volk groot, maar dat is opdat David en zijn volk Gods naam groot zullen maken. Let erop hoe vaak David hier spreekt over Gods woord en wat God gesproken heeft. God is een God van zijn woord, maar ook van de daden die dit woord in vervulling doen gaan.

David eindigt zijn dankgebed met de bede dat God zijn huis zal zegenen. De basis voor die bede is: 'Gij, Here HERE, hebt gesproken.'

Lees nu nog een keer 2 Samuël 7.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, ik dank U dat U mij betreft in uw plannen, dat ik deel ervan uitmaak. Uw goedertierenheid overweldigt mij. Dank U dat ik mij bij U op mijn gemak mag voelen. Dank U dat ik mag vertrouwen op Gods Woord, wat Hij heeft gezegd, als de basis voor elke zegen ook voor mij. Dank U dat ik U mag aanspreken

---

zoals David dat doet in vers 28: Heer, 'U bent God en uw woorden zijn waarheid'.

2 SAMUËL 8

Davids overwinningen en zijn rechtshandhaving

'De Here gaf David de overwinning overal waar hij heentrok' (vs. 6).

David overwint achtereenvolgens de Filistijnen, de Moabieten, de koning van Zoba, de Arameeërs, en de Edomieten. Door zijn verslaan van Hadadezer was er vreugde bij Toï, de koning van Hamat. Het verslaan van vijanden heeft zo een rijkere uitwerking dan alleen een persoonlijke vreugde. Evenals falen kwalijke gevolgen heeft voor anderen (zie hoofdstuk 6), zo heeft een overwinning in de kracht van God een goede uitwerking voor anderen.

David overwint omdat de Here hem de overwinning geeft (vers 6 en 14). Het is goed te beseffen dat in mijzelf geen kracht is om te overwinnen over welke vijand dan ook. De zonde heeft veel verschijningsvormen. Al die verschijningsvormen zijn evenzoveel vijanden die invloed willen hebben in mijn leven. De Heer wil mij de kracht geven om die vijanden te overwinnen. De wapenrusting van God, die in Efeziërs 6 wordt beschreven, wordt mij aangereikt. Als ik die aanheb, zonder een onderdeel te vergeten, kan ik staande blijven.

Ook intern zorgt David voor rust door het handhaven van het recht. Hij zorgt voor een goed leger omdat hij beseft dat, hoewel de vijanden overwonnen zijn, er een dreiging van hen blijft uitgaan. Maar het leger is er niet alleen om de vrede ten opzichte van de volken rondom te handhaven, het wordt ook gebruikt om de vrede onder de leden van het volk zelf te handhaven. Ook intern mag er geen opstand uitbreken. Als ik dit toepas op het leven van de gemeente, is de les dat ook bij

onderlinge spanningen de ware David klaarstaat om rust en vrede te herstellen.

Hij heeft een leger, nl. zijn 'gaven' aan de gemeente, die aanwijzingen geven waardoor de spanningen kunnen verdwijnen. In Handelingen 6 zijn dergelijke spanningen te vinden. Een groep gelovigen voelt zich benadeeld. Deze gelovigen menen dat zij, vergeleken met anderen, te weinig krijgen. Als dit gemopper niet vlug verdwijnt, zal het een verwoestende uitwerking op de gemeente hebben.

Het 'leger' van de Heer Jezus, de apostelen, komt met de oplossing, waardoor het gemopper ophoudt. Die oplossing ligt niet in het gebruik van geweld, maar in het tegemoet komen aan de klagers waar dat maar kan. Voor zo'n oplossing is een geestelijke instelling nodig, de gezindheid van de Heer Jezus.

Ik heb ook de verantwoordelijkheid ervoor te zorgen dat ik in mijn eigen leven en in de gemeente van God zijn rechten handhaaf. Dat wil zeggen, dat men gehoorzaamt aan wat Hij zegt in zijn Woord. Dat kan niet gebeuren door kracht of geweld, maar door de Geest die werkt in voorgangers die de Heer heeft gegeven.

Het gaat niet om officieel aangestelde personen, zoiets komt in de Bijbel niet voor. Het zijn door de Heer in de school van het leven opgeleide en gevormde dienstknechten. In Hebreeën 13:17 worden wij vermaand hun onderdanig te zijn en hen te gehoorzamen.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 8.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen: *Heer, help mij, de vijand die van buiten komt te weerstaan. Help mij ook in mijn eigen leven en in de gemeente Uw rechten te handhaven. Dank*

U dat U mensen hebt gegeven die over mijn ziel waken. Doe mij diegenen herkennen en erkennen die mij leiding geven in U.

2 SAMUËL 9

David en Mefiboset

'Dan wil ik hem de goedgunstigheid Gods bewijzen' (vs. 3).

David heeft zijn vijanden verslagen en hij handhaaft het recht in het land (hst. 8). Dan denkt hij aan het huis van Saul en wil aan het overblijfsel daarvan ter wille van Jonatan trouw bewijzen. David was heel nauw met Jonatan verbonden geweest en hij wil nu aan diens nakomelingen Gods goedgunstigheid bewijzen, hoewel Jonatans nageslacht behoorde tot het huis van Saul. Hierin is David een mooi beeld van de Heer Jezus. De Heer Jezus is het volmaakte bewijs van Gods goedgunstigheid tegenover een mensengeslacht dat niets anders dan het oordeel verdient. In Hem is de goedertierenheid en mensenliefde van God, onze Heiland verschenen (Tit. 3:4). Door Hem heeft God ons gered, terwijl er bij ons alleen opstand was tegen zijn gezag.

Door Siba hoort David van Mefiboset. In hoofdstuk 4:4 was al even melding van Mefiboset gemaakt, zomaar terloops in een vers. Daar werd iets gezegd over de oorzaak van zijn verlamming. Nu bevindt hij zich in het huis van Makir, de zoon van Ammiël, te Lo-Debar. Mefiboset komt bij David, werpt zich op de grond en buigt zich neer. Weet hij wat David van plan is? Waar mag hij op rekenen? Er volgt geen tirade van beschuldigingen, hij krijgt geen verwijten te horen, er wordt geen vonnis uitgesproken. Als David hem ziet, noemt hij alleen zijn naam (vers 6). De reactie van Mefiboset is: 'Hier is uw dienaar'. Het doet denken aan Johannes 20. Als de Heer Jezus Zich aan de diepbedroefde Maria bekend maakt, doet Hij dat door alleen haar naam te noemen (vers 16). De reactie van

Maria is als die van Mefiboset. Zij noemt Hem 'Rabboeni' – dat wil zeggen: Meester.

Er hoeft geen angst te zijn bij Mefiboset. David heeft hem niet laten roepen om een eind te maken aan zijn leven, maar om hem een veel rijker leven te geven dan hij tot dan toe had gehad. Hij krijgt zelfs alles terug wat van zijn familie was. Nog eens en zo mogelijk nog dieper buigt Mefiboset zich neer bij zoveel genade. Hij noemt zichzelf 'een dode hond'. Hij is zich bewust wie hij in zichzelf is. Dit bewustzijn moet ook goed tot mij doordringen. In mijzelf ben ik niets anders dan een dode hond, meer niet. In Israël was een hond al iets verachtelijks, laat staan een *dode* hond. Maar David gaat nog verder: Mefiboset mag geregeld samen met de koning eten en zelfs wonen te Jeruzalem, in de directe omgeving van David. Zo heeft *God* met mij gehandeld. Hij heeft mij uit de toestand verlost, waarin ik alleen het oordeel kon verwachten. Hij heeft mij, die in mijzelf zo verwerpelijk ben, een schat in de hemel gegeven. En nu al mag ik met Hem omgang hebben, mij in zijn tegenwoordigheid bevinden, zonder angst voor het oordeel. Overtuigd van zijn volmaakte liefde, is er voor vrees geen plaats (1 Joh. 4:18).

Als Mefiboset eenmaal in Jeruzalem woont, wordt over zijn bezit niet meer gesproken, ook niet over zijn afkomst, wel over zijn verlamde voeten. Het blijft een eeuwig wonder dat ik, die van nature krachteloos ben, nu zo in de nabijheid van de Heer Jezus mag zijn en aan zijn tafel mag eten, dat wil zeggen met Hem gemeenschap mag hebben.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 9.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen: *Heer Jezus, in Davids genade ten opzichte van Mefiboset zie ik uw genade voor mij. U bent zo overweldigend goed voor mij, U hebt mij zoveel gegeven. Maar het grootst is dat ik gemeenschap met U mag*

---

hebben en in uw tegenwoordigheid mag zijn, ondanks dat ik in mijzelf 'een dode hond' ben en geen enkele kracht bezit om tot uw eer te leven.

2 SAMUËL 10

Davids oorlog tegen de Ammonieten en Arameeërs

'Wees sterk en laten wij ons dapper gedragen voor ons volk en voor de steden van onze God' (vs. 12).

Chanun toont een heel andere houding tegenover de vriendelijkheid van David dan Mefiboset heeft getoond. De koning van de Ammonieten sterft en David wil diens zoon en opvolger zijn deelneming betuigen. Wat David doet, wordt uitgelegd als huichelarij. Er is achterdocht dat Davids ware bedoelingen niet van vredelievende aard zijn, maar dat hij door een gespeelde deelneming probeert de Ammonieten aan zich te onderwerpen. Chanun geeft er blijk van dat hij David niet kent.

Zo zijn er veel mensen in de wereld. Als je met hen spreekt over de liefde van God en de Heer Jezus, moeten ze daar niets van weten. Ze staan Hem niet toe in hun leven te komen. Ze zien Hem als een 'indringer', die niet het goede, maar het kwade met hen voorheeft. Wie zo van zijn Heer getuigt, kan dezelfde behandeling overkomen als de boodschappers van David. De boodschappers van David worden smadelijk behandeld en weggestuurd. David hoort van de vernedering en laat hun zeggen dat ze tijd moeten nemen voor herstel. Wat de boodschappers is aangedaan, is in feite tegen David gericht.

De vijanden realiseren zich nu dat David dit niet zonder meer voorbij kan laten gaan. Ze versterken zich en trekken samen, een deel bij de stad en een deel in het veld. Joab wordt door David ten strijde gestuurd. Die volgt een tactiek, samen met Abisai, waarin zij de krachten verdelen. Ze spreken af elkaar te hulp te komen als de ander in problemen zou raken. Joab

bemoedigt Abisai, en zichzelf in vers 12. Hij wijst erop waar het om gaat: ons volk en de steden van onze God en legt de zaak verder in de handen van de Heer. Ze behalen de overwinning. Maar de Arameeërs hergroeperen zich. Nu trekt David zelf ten strijde. De vijand wordt verslagen, sluit vrede en onderwerpt zich aan Israël en gaat geen verbinding meer aan met Ammon, die andere vijand van Israël.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 10.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, er zijn enkele dingen die ik hieruit moet leren:

- *Een vriendelijkheid kan verkeerd worden uitgelegd en worden beantwoord met belediging.*
- *De vijand (een belediging) kan worden overwonnen door met overleg te werk te gaan.*
- *Ook kan de vijand worden overwonnen door de zaak in uw handen te geven. Het resultaat is dan blijvend, er is een blijvende vrede in het hart (1 Petr. 2:23; Fil. 4:7).*
- *Dank U ook dat U Zich één maakt met de uwen en dat U de smaad die hun om U wordt aangedaan, voelt als een smaad die Uzelf wordt aangedaan. Dank U dat U het voor hen opneemt.*

2 SAMUËL 11

David en Batseba

“De zaak, die David gedaan had, was kwaad in de ogen des Heren” (vs. 27).

David blijft thuis, terwijl hij ten strijde had moeten trekken. Hij verzaakt zijn plicht en neemt rust, terwijl hij had moeten werken. Hier wordt het gezegde waar: Ledigheid is des duivels oorkussen. Iemand die niets te doen heeft, is een gemakkelijke prooi voor de duivel. Daar kan hij heerlijk mee aan de gang. Nietsdoen is ruimte scheppen om de zonde een kans te geven. David hangt rond in zijn paleis, ziet een mooie vrouw en laat haar bij zich roepen. Hij misbruikt zijn positie. Hij misbruikt ook haar. Ze was de vrouw van een ander. Hij bedriegt haar man.

Nu David zich eenmaal op het pad van de zonde heeft begeven, kan hij twee dingen doen. Hij kan erkennen dat hij verkeerd bezig is geweest en God om genade smeken. Hij kan ook doorgaan op de weg van de zonde en proberen de gevolgen uit te wissen. Hij kiest voor het laatste. Door huichelarij probeert hij Uria bij zijn vrouw te krijgen. Uria mag naar huis, maar doet het niet. Door dat wat Uria zegt (vs. 11), wijst hij tegelijk David op zijn eigen plicht. Maar David heeft zijn geweten het zwijgen opgelegd. Zoals David niet af te brengen is van de weg van zonde, zo is Uria niet af te brengen van de weg van toewijding. Zelfs het geschenk dat David hem laat bezorgen, brengt Uria niet af van de weg van trouw aan zijn plicht. David probeert het met een nieuwe list. Hij nodigt Uria uit bij hem te komen eten en drinken. Wat voor Mefiboset een bewijs van genade was (9:13), is bij Uria een list. David gebruikt

zijn uitnodiging alleen maar om Uria dronken te voeren, in de hoop dat deze dan naar zijn vrouw zal gaan.

Maar het lukt David niet om Uria naar zijn vrouw Batseba te doen gaan, om op die manier zijn eigen vreselijke zonde te bedekken. Uria is op geen enkele manier te manipuleren, zijn plichtsgetrouwheid breekt David op. David krijgt het steeds warmer, maar hij wordt ook steeds gemener. David is niet meer tegen te houden en holt voort op de weg van de zonde. Dan moet Uria maar omgebracht worden. De koning heeft daarbij de hulp van Joab nodig, die hij hierdoor medeplichtig maakt. Tegelijk maakt hij zich afhankelijk van Joab. Dit keer is er succes. Uria sneuvelt. David sust Joabs geweten. Zijn eigen geweten lijkt wel dichtgeschroeid. Hij laat Batseba halen en neemt haar tot vrouw. Alles lijkt verborgen te zijn gebleven. De laatste woorden van dit hoofdstuk laten zien dat er iemand de hele tijd heeft meegekeken: de zaak die David gedaan had, was kwaad in de ogen des Heren.

De les die hierin voor mij ligt, is deze: Pas op voor rondhangen en doe wat de Heer opdraagt. Een zonde komt nooit alleen. Pas op voor de begeerte van de ogen. Probeer een zonde niet te camoufleren – dat voert tot een volgende zonde – maar belijd je zonde. Ik denk nu aan de zaak van de voormalige president Clinton met Monica Lewinski. Hoe heeft hij geprobeerd eronder uit te komen om zijn gezicht niet te verliezen tegenover de wereld. Maar ik moet eigenlijk niet denken aan de verhouding die Clinton met Monica Lewinski heeft gehad. Ik heb genoeg aan mezelf. Hoe vaak probeer ik niet een verontschuldiging te vinden voor een zonde, zodat ik die niet hoeft te belijden, bang voor gezichtsverlies als ook ik ben? Dat hoeft niet alleen op het seksuele vlak te liggen. Het kan in allerlei situaties gebeuren. Maar ook dan is er iemand die vanaf het begin meekijkt en moet er gezegd worden dat het kwaad is in de ogen des Heren.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 11.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, wilt U mij dicht bij Uzelf bewaren, in uw weg: 'Bewaar mij, o God, want bij U schuil ik' (Ps. 16:1). Ik weet, Heer Jezus, dat deze woorden in uw hart waren, toen U hier op aarde wandelde. U sprak ze uit, niet omdat U bang was om te struikelen, maar omdat U als mens volkomen veiligheid en bescherming bij uw God vond. Deze woorden geven aan dat U volkomen afhankelijk van uw God wilde zijn. Dank U dat ik deze woorden ook mag bidden. Bij mij is het wel uit angst dat ik toegeef aan de zonde. Er is zoveel om mij heen dat aansluit op de in mij wonende zonde, dat ik het nog eens wil vragen: 'Bewaar mij, o God, want bij U schuil ik'.

2 SAMUËL 12

Davids berouw en zijn herstel

“Gij zijt die man!” (vs. 7).

De Here stuurt zijn profeet Natan om Davids geweten te raken. Door een verhaal wordt David aan zichzelf ontdekt. Het bezoek dat de rijke man krijgt, stelt de begeerte voor die bij David ingang krijgt en waaraan hij toegeeft. David weet na dit verhaal precies wat er met die rijke man moet gebeuren en wat hij aan vergoeding moet geven voor hij gedood wordt. Zijn oordeel over die man staat vast. Dan komt het indringende woord: 'gij zijt die man'. Wat zal dat een schok hebben gegeven! Zou de Here mij ook al eens een situatie van een ander hebben laten zien waarbij ik precies wist wat er moest gebeuren, en heb ik niet de gelijkenis gezien met mijn eigen falen? Heeft de Heer mij ook wel eens gezegd: 'gij zijt die man', en heb ik het niet gehoord?

David wordt eraan herinnerd met hoeveel zegeningen God hem had gezegend. En als dat te weinig was, had God nog wel meer willen geven (vs. 8), als het slechts aan Hem was gevraagd en niet in eigen hand was genomen. Door zijn handelen toonde David minachting voor Gods woord. Ben ik tevreden met en dankbaar voor dat wat God mij heeft gegeven? Als ik meer wil, moet ik dat aan Hem vragen.

David staat ook schuldig aan de dood van Uria. De gevolgen zullen merkbaar zijn in zijn huis. David zoekt geen uitvluchten, hij voert geen verzachtende omstandigheden aan of probeert de schuld op Batseba te schuiven. David toont oprecht berouw. Dat neemt de gevolgen van zijn daden niet weg en ook niet de tucht van God. Toch probeert David nog het hart van God te bewegen om zijn zoon te laten leven. God neemt niet direct het

leven van de jongen. Het duurt zeven dagen voordat hij sterft. In die zeven dagen zoekt David God en vast; de nacht brengt hij door liggend op de grond; hij eet niet met de oudsten, d.w.z. hij heeft geen contact met hen. God gebruikt die zeven dagen (een volle periode) om David tot het bewustzijn te brengen van wat hij heeft gedaan. David zal ongetwijfeld zijn zonde in al zijn afschuwelijkheid voor God hebben gezien. De jongen was daarvan het resultaat. Tegelijk hoopt hij op genade van Godswege om de jongen te laten leven. God doet dat niet. Niet omdat Hij niet anders zou kunnen. Al vaker heeft God Zich laten verbidden. Maar God doet het nu niet, omdat Hij geen herinnering aan de zonde wil laten bestaan.

Als de jongen gestorven is, verandert Davids houding (zie vers 20). Dan is hij hersteld en in staat Batseba te troosten. Ze krijgen opnieuw een zoon, Salomo. Weer stuurt de Heer zijn profeet Natan, nu met een bemoediging. Na de belijdenis van vers 13 volgt nog een periode van bewustwording van wat er werkelijk is gebeurd. Dat is ook in mijn leven nodig. Na falen en belijden kan ik niet direct verder gaan. Herstel heeft tijd nodig. Met zijn herstel zijn Davids geestelijke kracht en inzicht nog niet helemaal teruggekeerd. Joab moet hem aanzetten tot activiteit. Zijn optreden tegen Rabba heeft iets wreeds, wat we niet van David gewoon zijn. Mogelijk is dit optreden ook een gevolg van zijn leven in de zonde. Zijn gemeenschap met God is door zijn belijdenis hersteld, maar het langdurig verlies van gemeenschap met God kan toch een verzwakking van het kennen van Gods wil tot gevolg hebben.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 12.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, geef dat ik mag zien wat U mij wilt leren door ik wat bij anderen opmerk. Het doet mij denken aan wat U vertelt over de balk en de splinter (Matt. 7:4-5). Ik wil wel aan mijzelf ontdek

---

worden, maar sta ik er echt voor open? Als U mij iets bij anderen laat zien dat niet goed is, geef dan dat het eerste wat ik doe, is mijzelf in uw licht te plaatsen, zodat U mij kunt laten zien wie ikzelf ben. Laat mij in die houding naar anderen gaan om te dienen (Gal. 6:1).

2 SAMUËL 13

David en zijn kinderen: Amnon, Tamar en Absalom

'Want zoiets doet men niet in Israël' (vs. 12)

Wat David met Batseba heeft gedaan, blijft niet zonder invloed op zijn gezin. De zonde van David herhaalt zich, zij het in een andere vorm, bij zijn kinderen. Amnon, die smoorverliefd is op Tamar, krijgt van Jonadab advies hoe hij het moet aanleggen. Jonadab speelt een twijfelachtige rol. Hij had toch ook, evenals Tamar later doet in vers 13, gewoon kunnen voorstellen aan David te vragen of hij met haar mocht trouwen? Mogelijk zou die procedure te lang duren. Amnons seksuele begeerte moet direct worden bevredigd. Nergens speelt egoïsme een grotere rol dan juist daarin. Onmiddellijke behoeftebevrediging, ook op andere terreinen, brengt grote schade toe aan relaties tussen mensen. Ongeoorloofde seksuele behoeftebevrediging brengt de grootste schade toe, zij grijpt het diepst in de ziel van een mens in.

Een zogenaamde ziekte en een echte maaltijd moeten Tamar bij Amnon brengen. Eerst bezoekt David zijn zieke zoon, zoals een goed vader betaamt. Maar David is onwetend over wat er in zijn zoon omgaat. Wat vriend Jonadab niet was ontgaan (vs. 4), is vader David wel ontgaan. Hij staat diens verzoek toe om Tamar een maaltijd te laten klaarmaken. Als de maaltijd klaar is, laat Amnon die maaltijd door Tamar in zijn slaapkamer bezorgen. Daar blijkt dat hij niet in eten is geïnteresseerd, maar dat hij gemeenschap met haar wil hebben. Tamar probeert op hem in te praten. Ze wijst hem op de goede gebruiken in Israël, waar men zoiets toch niet doet. Maar de begeerte heeft Amnon in zijn greep. Hij zal hebben wat hij wil en hij verkracht haar. Als

hij zijn lusten heeft uitgeleefd, draait zijn liefde voor haar op slag om in haat. Hij stuurt haar weg en als ze dat niet wil en hem op zijn verantwoordelijkheid wijst, laat hij haar weggagen. Zo is de mens, zo ben ik. Eerst de zonde koesteren, daarna een ander de schuld geven. Tamar wijst hem erop dat haar zo weg te sturen nog erger is dan de verkrachting. Hij had de gevolgen van zijn daad moeten aanvaarden, maar hij vlucht ervoor weg.

Zoals Jonadab voor Amnon geen goede hulp was, zo is Absalom het niet voor zijn zuster. Ze moet het zich maar niet al teveel aantrekken. En als David ervan hoort, is zijn reactie maar slap; hij wordt alleen maar boos. Lijkt hij hierin niet op Jakob, die als hij van de zonde van Simeon en Levi hoort, zegt dat zij hem in een kwade reuk hadden gebracht (Gen. 34:30)? Heeft David wel door wat er werkelijk is gebeurd? Het vervolg laat opnieuw zien dat David zijn kinderen niet kent. Hij is blind voor de haat van Absalom tegenover Amnon. Weer wordt er iets in scène gezet, waarvan het doel voor David verborgen is. Absalom organiseert een feest waarbij alle zonen van de koning worden uitgenodigd. Het doel van dit feest is Amnon te vermoorden. Na enig aandringen bij David mag hij dit feest houden. Als vader is David een man zonder ruggengraat, gemakkelijk over te halen. Hij overziet de gevolgen van zijn toestemming voor het feest van Absalom niet. Maar het resultaat is dat hij twee zoons kwijtraakt: Amnon wordt gedood, Absalom vlucht. Als Jonadab hoort van de dood van Amnon weet hij de oorzaak ervan te melden. Waarom heeft hij David niet ervoor gewaarschuwd? David is verdrietig, eerst om Amnon, daarna om Absalom. Het lijkt alsof hij een zwak voor Absalom heeft. Hij gaat voorbij aan de zonde van Absalom en wil hem weer terugzien.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 13.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld

als volgt beginnen en dat zelf aanvullen: *‘Heer, geef dat we oog hebben voor wat er in onze kinderen omgaat; laat ons aanvoelen wat de werkelijke motieven zijn als zij iets van ons vragen. Leer ons eerst daarmee naar U te gaan, voordat we toestemmen. Bewaar ons aan de ene kant voor een achterdochtige houding en aan de andere kant voor een onnozel soort vertrouwen, alsof onze kinderen tot bepaalde zonden niet in staat zouden zijn’.*

2 SAMUËL 14

Joab zorgt ervoor dat Absalom naar David terugkeert

“God... zoekt wegen dat een verستotene niet van Hem verستoten blijft” (vs. 14).

David kan niet loskomen van Absalom. Joab merkt dat en huurt een wijze vrouw in, die hij naar David stuurt om een verzonnen gebeurtenis te vertellen. Ze moet rouwkleding aantrekken en zich gedragen alsof ze rouw draagt. Haar verhaal moet door haar uiterlijk gedekt worden. Joab blijkt David goed te kennen. Hij kan de vrouw precies vertellen wat ze moet zeggen, omdat hij weet hoe David zal reageren. Joab gebruikt deze kennis om David te manipuleren. Manipuleren wil zeggen misbruik maken van de kennis die je van iemand hebt om hem of haar dingen te laten doen of zeggen die jij wilt, zonder dat de persoon zich daartegen kan verzetten. Ik kan daarop nu niet verder ingaan. Maar het is een veel voorkomend kwaad in de wereld en ook onder gelovigen. Als jij die dit leest misschien een slachtoffer bent van manipulatie, ga er dan met iemand over praten. Het moet doorbroken worden en dat kan ook met de hulp van anderen die Gods Woord kennen en in hun eigen leven toepassen.

Ten slotte doorziet David dat Joab de man erachter is. Dan staat hij diens verzoek toe. Door de inwilliging van zijn verzoek trekt Joab de conclusie dat David hem welgezend is (vs. 22). Dat is wel een egoïstische benadering, en ook een beetje onderkruiperij. Hij spreekt over de genegenheid van David, terwijl hij hem met list tot die handeling heeft gebracht. Genegenheid uit zich niet alleen in iets *krijgen*. Zo wil God niet dat wij over Hem denken. Het zou wat zijn als ik alleen van

Gods genegenheid of liefde ten opzichte van mij overtuigd zou zijn, als Hij mij alles gaf wat ik vroeg. Ook mijn kinderen geef ik niet altijd waar zij om vragen. Ik geef juist wel eens iets *niet*, om daaruit mijn liefde te tonen. Ik geef hun toch geen dingen, die ze misschien wel graag zouden willen hebben maar die gevaarlijk voor hen zijn?

Door deze hele geschiedenis lijkt duidelijk te worden dat Davids inzicht in de werkelijke bedoelingen heel traag naar voren komt en dat hij een speelbal is geworden van zijn gevoelens. Daarop speelt Joab, en ook Absalom, in. David is zwak en laat zich steeds overhalen. Hij is geen koning meer die het recht zoekt en handhaaft. Hij heeft zichzelf niet meer in de hand, en zijn gezin is in wanorde. Hoe kun je dan een land goed besturen? Absalom is een harde man. Hij heeft met list Amnon gedood. Hij wil dat Joab zich voor hem inzet. Als deze niet goedschiks naar hem wil luisteren, dan maar kwaadschiks. Hij laat de akker van Joab in brand steken om zijn doel te bereiken. Een mensenleven en de opbrengst van het land betekenen niets voor hem. Hij is vol van zichzelf. Hij is de zelfbewuste man, die weet dat hij mooi is en daardoor indruk kan maken. Daarbij heeft hij als koningszoon ook nog macht. Ook weet hij de zwakke plek bij zijn vader, die hij manipuleert. Hij is de 'killer', die korte metten maakt met alles wat hij als een verandering tegen komt op weg naar het doel dat hij zichzelf heeft gesteld. Dat doel is hijzelf.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 14.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen: *Heer, geef dat ik oog heb voor mijn zwakke plekken om geen speelbal te worden van anderen of van mijn gevoelens. Leer mij in verbinding met U te leven, om te doorzien wat anderen met list bij mij willen bereiken. Leer mij op Uw manier om vers 14 waar te maken:*

God neemt het leven niet weg, maar zoekt wegen dat een verstotene niet van Hem verstoten blijft.

2 SAMUËL 15

De samenzwering van Absalom en Davids vlucht

“Hier ben ik, laat Hij met mij doen zoals goed is in zijn ogen”
(vs. 26).

Door vleierij steelt Absalom de harten van de Israëlieten die recht zoeken bij David. Dat Absalom hen zó gemakkelijk achter zich krijgt, zegt ook iets over deze mensen zelf die zich zo snel laten beïnvloeden. Ze zullen David niet echt hebben gekend. Wie niet een hechte band met de Heer Jezus heeft, is zomaar door anderen te beïnvloeden. Dit is een reëel gevaar voor alle gelovigen.

Na vier jaar is het zover. Absalom doet alsof hij nog een belofte heeft te vervullen. Het is wel rijkelijk laat dat hij daarachter komt! David heeft het listige gedrag van zijn zoon niet door en hij mag gaan. David wenst hem zelfs vrede op die weg. In Hebron, de plaats waar David tot koning over Juda werd gezalfd en waar hij zeven jaar heeft geregeerd, laat Absalom zichzelf tot koning uitroepen. Ook weet hij Achitofel, Davids raadsman, aan zijn kant te krijgen. Als David ervan hoort, gaat hij op de vlucht. Het lijkt verlies, maar vanaf dit moment is er een stijgende lijn in het leven van David. Bij God is het altijd winnen door verlies. David neemt de leiding weer op zich, zijn dienaren stellen zich achter hem op en ook zijn hele huis en al het volk. Verder is daar de garde, de Keretieten en de Peletieten, en nog zeshonderd Gatieten.

Zoals zo vaak in crisissituaties komen ook in deze crisis de mensen 'bovendrijven' die aan de kant van David staan. David stelt aan de Gatiëet Ittai de vraag *waarom* hij meegaat. Het antwoord dat Ittai geeft, is de vertolking van wat in het hart van

de vele getrouwen aanwezig is. Het lijkt op wat de Heer aan de twaalf vroeg, toen velen van zijn discipelen Hem niet meer volgden: 'Willen ook jullie niet heengaan?' Bij monde van Petrus komt dan het antwoord: 'Heer, tot wie zullen we heengaan? U hebt woorden van eeuwig leven' (Joh. 6:67-68). Zo wordt aan ieder van ons gevraagd *waarom* we bij de Heer willen blijven. Wat is *mijn* antwoord?

Verder komen de Levieten met de ark Gods. Maar David zegt in vers 25 iets dat grote indruk op mij maakt en dat voor mij helemaal van toepassing is op de situatie waarin ik ben: *'Brenge de ark Gods weer naar de stad; indien ik genade vind in de ogen des Heren, dan zal Hij mij doen terugkeren en mij haar en haar plaats doen weerzien. Indien Hij echter aldus spreekt: Ik heb geen welgevallen aan u, – hier ben ik, laat Hij met mij doen zoals goed is in zijn ogen.'* De toepassing is dat in deze tijd het menselijk denken steeds meer gaat uitmaken hoe het er in de gemeente van God moet toegaan. Welk recht is er nog om te kunnen zeggen dat een samenkomst plaatsvindt in de naam van de Heer? Elk 'recht' daarop is verspeeld. Toch is het nog mogelijk om tot de naam van de Heer Jezus samen te komen (Matt. 18:20). Dat gebeurt als wij op de grondslag van de *genade* gaan staan en alles in handen van de Heer Jezus leggen. Dan zullen wij Hem (van Wie de ark een beeld is) kunnen terugvinden en de plaats waar Hij is te midden van de twee of drie (waarvan 'haar plaats', dat is Jeruzalem, een beeld is).

De weg die David eerst moet gaan, is er een van tranen. Hij kent Achitofel wel en vraagt de Here de raad van Achitofel te verijdelen. Waarom heeft David hem dan toch als raadsman gehad? Misschien zoals de Heer Judas in zijn gezelschap verdroeg? David krijgt echter nog de steun van Chusai, die in het laatste vers 'de vriend van David' wordt genoemd. Chusai komt bij hem op de top van de Olijfberg, 'waar men zich voor God pleegt neer te buigen' (vs. 32). Mooi is dat: je krijgt hulp op de plaats waar je voor God neerbuigt.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 15.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, ik weet dat U, zolang U de gemeente op aarde laat, een woonplaats voor Uzelf zult hebben. Ik verlang ernaar daar te zijn, bij U. Er is geen enkel recht dat ik kan laten gelden om daar te zijn. Ik doe een beroep op uw genade, om toch met anderen rondom U samen te komen. Dank U dat U het mogelijk maakt.

2 SAMUËL 16

Het optreden van Siba en Simi; Chusai en Achitofel bij Absalom

“Misschien zal de Here op mijn ellende letten en mij het goede schenken in plaats van zijn vervloeking van deze dag” (vs.11).

Siba sluit zich aan bij David. Hij heeft heel wat bij zich om David daarmee te dienen. Op zichzelf is dat een goede zaak. Zo mag ook ik alles wat ik heb beschikbaar stellen aan de Heer en aan hen die Hem dienen. Maar Siba is niet eerlijk in zijn motieven. Hij handelt uit eigenbelang. Dat blijkt uit wat hij David over Mefiboset wijsmaakt. Later zal blijken hoe het echt met Mefiboset gesteld was (19:24-30). Het lijkt erop dat David de werkelijke motieven van Siba niet door heeft. Hij geeft Siba alles wat Mefiboset bezat. Siba vindt dat schitterend en vleit David om zijn edelmoedigheid.

De volgende ontmoeting die David heeft, is met Simi, die vol vijandschap is, vol vervloeking. Uit de mond en uit de handen van Simi komen de bewijzen van zijn verachting ten opzichte van David. Hij stoort zich ook niet aan de helden die David omringen. Wie door een geest van verachting van Gods gezalfde koning is bevangen, laat zich door niets onder de indruk brengen. Hij is zelfs zo vermetel om David te beschuldigen van de dood van Saul en de naam van de Heer te noemen alsof Hij het koningschap aan Absalom zou geven. Maar kijk eens hoe David hierop reageert: in volle onderwerping, zonder zich te wreken vanwege de smaad die hem wordt aangedaan. Op de aansporing van zijn onderdanen gaat hij niet in. Hij neemt alles aan uit Gods hand, als het gevolg van zijn eigen falen. Wel blijft hij hopen op Gods goedheid: 'Misschien zal de Here op mijn ellende letten en mij

het goede schenken in plaats van zijn vervloeking van deze dag' (vs. 12). Dan komen ze vermoeid aan op een plek waar ze rust nemen. Enkele facetten van deze geschiedenis zien we ook terug bij gebeurtenissen in het leven van de Heer Jezus. Toen Hij in Samaria een verblijf zocht en men Hem daar niet wilde ontvangen, wilden Jakobus en Johannes vuur van de hemel laten neerdalen (Luc. 9:52-56). Maar de Heer bestrafte hen. Hij wilde niet dat zijn discipelen mensen uit de weg ruimden die Hem onheus behandelden. Ook kwam Hij op een plaats waar Hij, vermoeid als Hij was, rust nam, met zijn discipelen (Marc. 6:31).

Vervolgens wordt de aandacht weer gericht op Absalom en zijn handlangers. Chusai komt bij Absalom. Chusai wordt zo mooi 'de vriend van David' genoemd, dat bepaalt zijn hele handelen. David had in Jonatan een hartsvriend gehad, maar deze ook verloren doordat Jonatan met het huis van Saul verbonden was gebleven. Chusai doet alsof hij zich verbindt met Absalom en eert hem als koning. Absalom weet van de vriendschap tussen Chusai en David, en spreekt Chusai daarop aan. Op kundige wijze beantwoordt Chusai de vragen van Absalom en verklaart zich bereid Absalom te dienen zoals hij David had gediend. Dan wordt Achitofels raad gevraagd. Deze zet Absalom aan tot een afschuwelijke handelwijze. Door openlijk te hoereren met de bijvrouwen van zijn vader zou Absalom duidelijk maken dat de breuk met zijn vader definitief was. In Achitofel zien we iets van de bezieling, de geest van de antichrist, van wie Absalom zelf een beeld is. Merkwaardig dat ook voor David de raad van Achitofel zo zwaar woog, als wanneer een woord Gods gevraagd werd. Achitofel moet een indrukwekkend persoon zijn geweest, scherpzinnig en overtuigend.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 16.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, ik wil graag zoals Siba alles wat ik heb aan U en uw werk ter beschikking stellen, maar help mij het met de juiste motieven te doen. Leer mij ook zoals David dat deed ten aanzien van Simi, het onrecht dat mij wordt aangedaan, in uw hand te leggen en daarbij te rekenen op het goede dat U wilt schenken. En leer mij, Heer, met het oog op een Achitofel de waarschuwing ter harte te nemen: 'Zie toe dat niemand u tot zijn prooi maakt' (Kol. 2:8).

2 SAMUËL 17

De raad van Achitofel wordt verijdeld; David naar Machanaïm

“De man die jij zoekt, betekent zoveel als de terugkeer van allen” (vs. 3).

Achitofel stelt voor om met een aantal mannen ervoor te zorgen dat David wordt gedood. Dan blijft het hele volk behouden. In vers 14 wordt dit een ‘goede raad’ genoemd, die evenwel door de Here teniet wordt gedaan. Het voorstel van Achitofel lijkt op de raad van Kajafas ten aanzien van de Heer Jezus: 'Het is nuttiger voor ons dat één mens sterft en niet het hele volk omkomt' (Joh. 11:50). Maar bij de Heer Jezus ging het wel in vervulling, maar dan alleen om Gods plan te vervullen.

Zoals gezegd, zorgt de Here ervoor dat de raad van Achitofel niet wordt opgevolgd. Hij gebruikt daar de raad van Chusai voor. Het is mogelijk dat Absalom ook de raad van Chusai wil horen, omdat deze als vriend van David nog beter op de hoogte is van Davids plannen en werkwijze dan Achitofel. Als zoon van David kent Absalom alleen de zwakke plekken van David als vader, maar hij kent hem niet als krijgsman. Met grote kennis van Davids werkwijze en moed toont Chusai aan dat zijn voorstel beter is. Op een tactische manier geeft hij aan dat de raad van Achitofel ditmaal niet goed is. Hij spreekt over het leiderschap van David, zijn inspirerende voorbeeld, de held die hij is voor het volk dat bij hem is. Chusai raadt aan het hele volk te laten verzamelen. De achtergrond van deze raad is dat daardoor tijd gewonnen wordt en David kan worden gewaarschuwd. Hij argumenteert dat alleen door een geweldige overmacht David en zijn mannen te verslaan zijn op een manier dat er niet één overblijft.

Absalom raakt overtuigd. Dat de Here het zo bestuurt, doet niets af van het feit dat Chusai een goed plan moest voorstellen. Zoals zo vaak werken de verantwoordelijkheid van de mens en het voornemen van God ook hier samen. Om David te waarschuwen, worden weer anderen ingeschakeld. Jonatan is de zoon van Abjatar, en Achimaäs is de zoon van Sadok. Deze jongens stellen nu hun leven ter beschikking om het leven van de koning te redden. Ook een naamloze slavin en een naamloze familie die in Bachurim woont, helpen mee. Maar ze zijn bekend bij God. Zo heeft ieder een taak in deze geschiedenis, waarin gejaagd wordt op het leven van David. Altijd is de Heer Jezus de inzet, ook in mijn leven. Het is voor of tegen Hem, in alle situaties van het leven. David wordt gewaarschuwd en kan op tijd de Jordaan overtrekken. In aansluiting daarop wordt de dood (zelfmoord) van Achitofel vermeld. Nu hij geen invloed meer kan uitoefenen, is zijn rol uitgespeeld. Met een andere rol kan hij niet tevreden zijn. Hij lijkt op Judas (Matt. 27:5).

Als David in Machanaïm is aangekomen, komen weer anderen hem tegemoet met rustgevende en versterkende middelen (bedden en voedsel). Er is genoeg voor David en het volk. Makir, de zoon van Ammiël uit Lo-Debar is er ook bij. Hij had Mefiboset liefdevol verzorgd (2 Sam 9:3–4). Zo waren er in de tijd van de Heer Jezus ook mensen die voor Hem en zijn discipelen iets hadden (Luc. 4:39; 5:29, 30; 10:38–40). Zij hadden oog voor de Man naar Gods hart en voor hen die met Hem optrokken en in zijn smaad deelden. Ze konden zich inleven in de ontberingen die zij hadden geleden (vgl. Hebr. 13:3). Hoe belangrijk is het om aan te voelen wat dienaren van de Heer meemaken, om hun dingen te geven waardoor ze enige verkwikking en verlichting ervaren. Dit werd Gideon eens onthouden, toen hij in strijd gewikkeld was en de vijand achterna zat (Richt. 8:5–6). Later keerde hij terug om deze negatieve houding te bestraffen (Richt. 8:15–17).

Lees nu nog een keer 2 Samuël 17.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

Heer, geef mij wijsheid om raad te geven die uw werk bevordert. Leer mij dat te doen wat U mij opdraagt en daarin ook anderen te erkennen en te stimuleren. Geef ook dat ik altijd uw kant kies en de uwen help in wat zij nodig hebben om vol te houden in hun weg met U.

2 SAMUËL 18

Absaloms nederlaag en dood

“Gij zijt evenveel waard als tienduizend van ons” (vs. 3).

David is weer krijgshoofd. Hij verdeelt het volk, en Ittai is een van de legeroversten. Nog maar pas is hij bij David (15:19), en nu al is hij een aanvoerder. Zijn toewijding aan David rechtvaardigt deze plaats. Als David met het volk wil uittrekken, komt de liefde van het volk voor de koning naar voren. Ze weten wat Achitofel ook wist (17:3): dat het de vijand alleen om David te doen was. Zou die sneuvelen, dan was het met het volk als geheel gedaan. David was de band die allen samenbond. Was hij weg, dan was er geen band meer. Dat geldt ook nu. De Heer Jezus is de band die de gelovigen samenbindt. Als andere dingen belangrijk worden in het persoonlijk leven, dan wordt deze band met de gelovigen niet meer beleefd. Je gaat voor jezelf leven en wordt zo een gemakkelijke prooi voor de vijand.

Soms beproeft de Heer ons daarin, zoals ook David hier zijn krijgsvolk doet. Het volk heeft een ander voorstel en dat is dat David in de stad blijft en hen vanuit de stad te hulp komt. David neemt de raad van het volk aan. Zo wil ook de Heer Jezus graag van ons horen hoe wij ons de strijd hebben ingedacht. Als we Hem kennen, zullen we met voorstellen komen die Hij kan goedkeuren, zoals ook David hier doet. Het is natuurlijk een bemoedigende gedachte dat wij er in onze strijd niet alleen voorstaan. Het bewustzijn dat de Heer ons vanuit 'de stad' te hulp komt, geeft kracht voor de strijd.

Voordat zij uittrekken, geeft David zijn wens ten aanzien van Absalom te kennen. Hier is hij geen krijgshoofd en lijkt hij ook niet op de Heer Jezus, maar toont hij de zwakheid van de liefde

van een vader voor een zoon, ook al is die een opstandeling en staat die hem naar het leven. De strijd levert de overwinning voor de manschappen van David op, waarbij het woud meer slachtoffers maakt onder de tegenstanders dan het zwaard. De Here strijdt mee voor David. Uitvoerig wordt beschreven hoe Absalom in een uitzichtloze positie terechtkomt, gevangen door een boom, hoe Joab hem doodt en hoe David daarvan in kennis wordt gesteld. De grote terebint waardoor Absalom gevangen wordt, is een beeld van grootheid en hoogmoed. Absalom, die groot wilde zijn, wordt door zijn hoogmoed gevangen en ten val gebracht. Joab, die altijd uit is op eigen voordeel, trekt zich niets aan van wat David heeft gezegd. Zeker mocht Absalom niet blijven leven en Joab handelt juist door de opstandeling te doden. Maar God kijkt niet alleen naar de juistheid van de handeling, maar ook naar het motief waarmee die handeling wordt verricht.

Twee boodschappers komen met het bericht van de overwinning. Als de boodschappers in de verte te zien zijn, heeft David het meerdere keren over een 'goede tijding'. De wens is de vader van de gedachte. Aan een andere tijding wil hij niet denken. De laatste boodschapper begint zijn verslag met het uitspreken van de woorden 'goede tijding' en antwoordt op de enige vraag die David interesseert, dat Absalom dood is. Als hij hoort dat Absalom dood is, is David een gebroken man. Zou ik David daar hard om vallen? Hoe zou ik reageren als ik zo'n zoon had en een dergelijke boodschap kreeg?

Lees nu nog een keer 2 Samuël 18.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen: *Heer, leer mij de realiteit onder ogen te zien. Leer mij elke tijding met U te verwerken. Niet de sterke man te spelen, maar de echtheid van mijn gevoelens de ruimte te geven, zonder U uit het oog te verliezen.*

2 SAMUËL 19

Davids verdriet over Absalom; zijn terugkeer naar Jeruzalem

“Ik weet immers dat ik heden weer koning over Israël ben” (2 Sam. 19:22).

David is een vader met een bijzondere liefde voor een zoon, die een opstandeling was. Die liefde ging zover dat hij overstelpt werd door verdriet vanwege het verlies van Absalom, ten koste van de gevoelens van anderen. Joab wijst hem hierop. Daarop wijzigt David zijn houding.

Hieruit is veel te leren over de omgang met onze kinderen. Het is begrijpelijk dat een zorgenkind, of het nu door ziekte is of door een zondige weg, veel van onze aandacht opeist. Toch moeten we proberen het evenwicht te bewaren of terug te brengen in het geven van aandacht aan onze kinderen. Het gebeurt wel dat het 'zorgenkind' zoveel aandacht krijgt, dat de anderen daardoor de aandacht die ook zij zo nodig hebben moeten missen. De verzuchting is wel eens gedaan: ik wilde dat ik ook eens iets geks durfde te doen, dan zou er voor mij ook aandacht zijn. In de plaatselijke gemeente kan het ook gebeuren dat sommige jongeren niet de aandacht krijgen die ze nodig hebben. Daardoor kunnen ook probleemsituaties ontstaan, die voorkomen hadden kunnen worden wanneer wij als ouderen de jongeren het belang hadden laten voelen dat we in elk van hen afzonderlijk stellen. Dan zijn we bezig zoals de Heer het wil, die ook belang stelt in elk van de kinderen van God persoonlijk.

Nu Israël verslagen is, kan koning David weer terugkeren naar Jeruzalem. Er komt tweedracht onder het volk wie hem daarbij zal begeleiden. David spreekt zijn voorkeur uit voor Juda,

zonder te zeggen dat Israël niet mee mag doen. Bij zijn terugkeer komen weer verschillende mensen op zijn pad, net zoals toen hij wegtrok uit Jeruzalem.

De eerste die David tegemoet komt, is Simi, de man die hem zo vervloekte toen hij wegtrok. Hij belijdt zijn zonde en ontvangt vergeving. Het voorstel van Abisai, die ook bij de vlucht het voorstel deed Simi te doden, wordt opnieuw afgeslagen. Mefiboset is de volgende. Bij hem is er grote dankbaarheid dat David heelhuids is teruggekeerd. Hij was niet in staat mee te trekken door het verraad van zijn knecht Siba. Maar zijn liefde voor David was zo groot dat hij al die tijd in rouw heeft doorgebracht. Al zijn bezittingen kunnen hem niets schelen, die mag Siba houden. Het gaat hem om David zelf. Wat een liefde! Mefiboset is nooit vergeten hoe groot Davids ontferming geweest is, vandaar (zie hoofdstuk 9).

De 80 jaar oude Barzillai is er ook bij als David weer naar Jeruzalem gaat. Hij was een zeer vermogend man en heeft zijn bezittingen gebruikt om in het onderhoud van de koning voorzien. Prachtig beeld van wat ouderen kunnen doen, de vaders in Christus. Zij hebben veel geestelijke rijkdom verzameld en zijn dan in staat om gelovigen die in ballingschap leven van die rijkdom mee te delen en hen weer op weg te helpen naar Jeruzalem. Hij is zelf te oud om de reis te maken, en in plaats van zelf mee te gaan laat hij zijn knecht Kimham meegaan. Een mooi voorbeeld hoe een oude gelovige een jonge gelovige zijn plaats laat innemen in de weg met de Heer. Davids waardering voor Barzillai is groot. Hij zal Kimham behandelen als was het Barzillai zelf.

Dan komt er twist tussen Juda en een deel van Israël aan de ene kant, en de rest van Israël aan de andere kant. Wie heeft het meeste recht op David? Is het wel goed om zo te spreken? David is toch koning van het hele volk?

Lees nu nog een keer 2 Samuël 19.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen: *'Heer, ook bij mij is het gevaar aanwezig dat één van onze kinderen niet die aandacht krijgt die het nodig heeft, zowel in het gezin als in de plaatselijke gemeente. Bewaart U mij ervoor om met mijn broeders en zusters, waar ze zich ook bevinden, over U te spreken in die zin dat ik een groter recht op U zou hebben dan de ander'*.

2 SAMUËL 20

De opstand van Seba

“Maar de mannen van Juda bleven hun koning trouw volgen van de Jordaan af tot Jeruzalem” (2 Sam. 20:2).

Seba, een nietswaardig man, maakt misbruik van de situatie van onenigheid tussen Juda en Israël om de mannen van Israël achter David weg te trekken. Alle mannen van Israël luisteren naar zijn oproep. Alleen Juda blijft David trouw. Zij volgen hem ‘van de Jordaan af tot Jeruzalem’. Als we dit geestelijk toepassen, zien we een belangrijke weg. De Jordaan is een beeld van de dood en de opstanding van Christus, en Jeruzalem is de plaats die de Heer verkoren heeft om zijn naam daar te doen wonen. Toen het volk door de Jordaan was heengegaan, kwamen ze in het beloofde land. Zo mag ik mij bewust zijn dat ik met Christus ben gestorven en opgestaan en daardoor gebracht ben in de hemelse gewesten, waarvan het beloofde land een beeld is. In aansluiting daarop zal ik willen zijn op de plaats die nu de woonplaats van God is. Jeruzalem is een beeld van de gemeente van God, wat in praktisch opzicht inhoudt dat ik de plaatselijke gemeente bezoek waar de waarheid van Gods Gemeente tot uitdrukking gebracht wordt (zie Matt. 18:15–20).

Amasa, die door David tot krijgsoverste was benoemd in plaats van Joab, krijgt de opdracht binnen drie dagen de mannen van Juda bij David te brengen. Maar het gaat allemaal erg stroef. Hij heeft meer tijd nodig. Waren de mannen van Juda zo moeilijk te mobiliseren? Hadden ze geen zin meer in de strijd? Zo zijn er ook helaas veel christenen die zich erop beroemen bij de Heer Jezus te horen, maar die niet-thuis geven, als het op strijd

aankomt. Ze hechten te zeer aan rust en gemak om zich in een nieuw avontuur met Hem te storten. Uiteindelijk komt er toch een leger op de been. Als het leger op weg is naar Seba, doodt Joab op verraderlijke wijze Amasa. De manier waarop Joab te werk gaat, wordt uitvoerig beschreven om aan te geven dat hij koel en berekenend handelt. Het kan haast niet anders of Joab handelt uit jaloersheid. Hij is door David als generaal gepasseerd, mogelijk vanwege zijn moord op Abner of de moord op Absalom of beide. Maar hij kan zijn degradatie niet accepteren. Er kunnen dingen gebeuren in iemands leven, waardoor hij uitgeschakeld wordt om leiding te geven. Het kost vaak moeite dat te accepteren. Sommigen kunnen het nooit accepteren en zullen alles doen om de verloren gegane positie te heroveren, vaak ten koste van anderen.

Direct na de moord op Amasa neemt Joab het bevel over. De dood van Amasa brengt vertraging in de achtervolging. Nadat hij van de weg is verwijderd, zetten de mannen van Joab de achtervolging voort. Seba blijkt zich in de stad Abel verschanst te hebben. Door de tussenkomst van een wijze vrouw wordt de schuldige gedood en blijft de stad gespaard. Mogelijk spreekt deze wijze vrouw van de wijsheid van de wereld, die inziet wat op een bepaald moment nuttig is, zonder daarvoor een beroep te doen op God. Joab ziet het nut van het voorstel van deze vrouw en aanvaardt de oplossing die zij aandraagt, eveneens zonder God te vragen wat hij moet doen.

Aan het slot van het hoofdstuk worden de beambten van David genoemd. Voor een goed bestuur van het koninkrijk heeft David mensen om zich heen, die hem daarbij helpen. Ook worden enkele priesters genoemd, want het naderen tot God is van het grootste belang. God te eren en te raadplegen vormt de basis voor vrede in het rijk. De algemene les van dit hoofdstuk lijkt mij te zijn dat trouw aan David tot een zekere overwinning voert, al lijkt soms alles verloren. Ook is er wat te leren uit het gedrag van de onderdanen van David. Jaloersheid, ontevredenheid met de positie die wijzelf of anderen krijgen onder het volk en

---

ook onder de leiders, brengt tot verkeerd handelen (Seba, Joab).

Lees nu nog een keer 2 Samuël 20.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen: *‘Heer, wilt U mij helpen tevreden te zijn met de wijze waarop U mij wilt gebruiken, en te accepteren hoe U anderen gebruikt.’*

2 SAMUËL 21

God gedenkt de Gibeonieten; de strijd met de Filistijnse reuzen

'En David zocht het aangezicht des HEREN' (2 Sam. 21:1).

Drie jaar is er hongersnood. David begrijpt dat dit de stem van God is en hij vraagt Hem naar de reden. Hongersnood in het land waar God overvloed had beloofd, geeft aan dat er *ontrouw* bij het volk is. Als wij geestelijk niet meer ontvangen waaraan onze ziel behoefte heeft, dan moeten wij de Heer vragen hoe dat komt. Misschien is er in ons leven iets dat niet goed is. Het kan ook zijn dat wij *nalatig* zijn om iets te doen wat nog moet gebeuren, zoals hier het geval is. Er moet nog een zonde worden geoordeeld, die eerder door een voorganger van het volk was begaan. Bij God verjaart misdaad niet. Saul was in zijn ijver *verder* gegaan dan de Here hem had opgedragen en had daarmee een groep personen onrecht aangedaan. Dat is een waarschuwing voor mij. Ik moet de opdracht van de Heer uitvoeren en meer niet.

De negatieve gevolgen van het geven van een eigen invulling aan een werk voor de Heer blijven nooit uit. Bij wat Saul deed, was zijn aandacht niet op *God* maar op *mensen* gericht. Het is altijd gevaarlijk voor een dienstknecht als niet de Heer, maar de mensen voor zijn aandacht staan. Daar komen brokken van. De Here komt daar nu op terug en David gaat de Gibeonieten vragen wat hij kan doen. Daarbij staan hem twee dingen voor ogen: hij wil verzoening bewerken en hij wenst dat de Gibeonieten het erfdeel van de Here weer gaan zegenen. Als iemand van Gods volk een ander, die geen lid is van Gods volk, onrecht aandoet, zal dat een negatief effect hebben op de visie van zo iemand op het erfdeel van de Here. Hij zal daartoe niet

aangetrokken worden. Daarom moet ik het kwaad dat in de naam van de Heer wordt gedaan, niet goedpraten als ongelovigen daarop wijzen. Mijn opdracht is te kijken op welke wijze ik *verzoening* in het geweten van zo iemand kan bewerken.

Het is opmerkelijk dat David niet aan de Here vraagt hoe hij dit moet oplossen. Toch lijkt de oplossing Gods goedkeuring te hebben, want in vers 14 staat dat God Zich hierna over het land ontfermde. Het gaat om het land, niet zozeer om de mensen. Het land is van Mij, zegt God. De zeven zonen van Saul waren eerder niet op het aanbod van Davids genade ingegaan, terwijl Mefiboset wel deel hieraan had gekregen (zie 2 Sam. 9). Nu vielen ze alsnog onder het oordeel dat het huis van Saul moest treffen. Dat zal het uiteindelijk lot zijn van allen die niet ingaan op het aanbod van genade, dat God in Jezus Christus nog steeds doet. Belangrijk voor mij in deze geschiedenis is dat dingen die vroeger door anderen verkeerd zijn gedaan, gevolgen hebben voor het volk van God nu. Dat betekent dat ik dingen kan doen, waarvan het volk van God later de wrange vruchten zal plukken.

De oude vijanden, de Filistijnen, leven nog steeds. Maar David en zijn mannen strijden tegen hen en verslaan de reuzen onder hen. Hun indrukwekkende gestalte en bewapening maken David en zijn dienaren niet bang. Zij verslaan deze grote mannen in de kracht van de Here, zoals David Goliat versloeg. David is hier oud en zijn kracht is verminderd door alles wat hij heeft meegemaakt. Zijn mannen komen hem te hulp als hij gevaar loopt gedood te worden. Hieruit blijkt hun liefde voor David. In type kan ik hier zien hoe er aanvallen worden gedaan op het aloude evangelie en op Hem, die daarin centraal staat. Ik mag mijzelf ter beschikking van de Heer Jezus stellen om te 'strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd' (Jud.:3).

Lees nu nog een keer 2 Samuël 21.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen: *‘Heer, geef dat mijn leven vruchten voortbrengt die zegen uitwerken, nu en later. Dank U dat ik voor U mag strijden; het is ook fijn te weten dat er gelovigen zijn die mij te hulp komen als ik zelf geen kracht heb om te strijden.’*

2 SAMUËL 22

Danklied van David

'Gods weg is volmaakt; des HEREN woord is zuiver' (2 Sam. 22:31).

Alle uitredingen uit de macht van al zijn vijanden en uit de hand van Saul in het bijzonder, brengen in David een loflied, een psalm naar boven. Hij begint ermee in de verzen 1–4 God aan te roepen met een aantal namen, en hij maakt dit tegelijk tot een heel *persoonlijke* ervaring door het woordje 'mijn'. Zo kon Paulus ook over God spreken als 'mijn God' (Fil. 4:19). De Heer Jezus sprak ook over 'mijn God' en 'mijn Vader' (Joh. 20:17). David looft Gods naam om de verkregen verlossing.

In de verzen 5–7 beschrijft hij zijn nood en zijn hulpgeroep tot *zijn* God. God luistert en in de verzen 8–16 vertelt David wat er van Hem zichtbaar werd, toen Hij ging handelen ten gunste van zijn gezalfde. Het maakte David niet benauwd, maar bewerkte ontzag. Die God trad voor hem op! In de verzen 17–20 beschrijft hij de uitredding op haast tastbare wijze. Het slot van vers 20 is de inleiding op de verzen 21–25, waar David zegt *waarom* God een welgevallen aan hem had en voor hem opkwam. Deze beschrijving is in zijn volheid alleen waar voor de Heer Jezus! Toch is het voor het geloof ook waar voor de gelovige, wiens zonden verzoend zijn. David pleit hier niet op grond van een leven zonder falen. Hij kende zijn zonden maar al te goed. Maar hij wist, nieuwtestamenteisch gesproken, dat hij aangenaam gemaakt was in de Geliefde (Ef. 1:6). Als God dan ook ten gunste van hem handelt, doet Hij dat in overeenstemming met zijn onkreukbaar recht. Dat onkreukbare recht komt in de verzen 26–27 naar voren.

Nadat David heeft verteld Wie God is en hoe Hij heeft gehandeld in de uitredingen, bezingt hij in de verzen 28–37 Wie God voor hém is. Hij doet dat in het besef van wat hij in vers 31 uitspreekt. Gods weg *volmaakt* verklaren, dat is het geheim van de rust in Hem. Hierdoor weet ik dat het Hem niet uit de hand loopt. Daarbij mag ik eraan denken dat Gods weg altijd parallel loopt met zijn Woord. Gods Woord is *zuiver*. Ik kan erop vertrouwen. De weg die God met de enkeling of met zijn volk als geheel gaat, is altijd in overeenstemming met zijn Woord. Als wij voor verrassingen komen te staan in de weg die wij gaan, komt dat dikwijls doordat wij Gods Woord, waarin Hij ons vertelt hoe *Hij* de dingen ziet, niet kennen. Als wij ons aan God overgeven in de weg die Hij met ons gaat als de beste weg en wij op zijn Woord vertrouwen, dan schuilen wij bij Hem en toont Hij Zich als ons Schild. Weg, woord, schild en schuilen, ziedaar wat God mij biedt.

In de verzen 38–46 zie ik dat God niet Zelf de vijanden verslaat, maar David daartoe de kracht geeft. Zo is het uiteindelijk toch God die het doet. Daarom geeft David Hem alle eer in de verzen 47-49. Daarom looft hij in vers 50 de Here, niet alleen in een uiting naar Hem toe, maar maakt hij Gods naam groot onder de volken. David is zich ervan bewust dat alles het gevolg is van Gods trouw jegens zijn Gezalfde. Deze trouw zal nooit falen, omdat de Gezalfde, d.i. de Heer Jezus Christus, de Man van Gods welgevallen is. In Hem zijn alle beloften van God 'ja' en 'amen.' Vanwege deze Gezalfde zal God ook trouw bewijzen 'aan David en zijn nageslacht voor altijd'. Wat een geweldig vooruitzicht. De trouw van God aan zijn Gezalfde is ook voor mij de basis dat God ten gunste van mij zal optreden. Niets in mijzelf, alles in Hem.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 22.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen:

'Mijn God, geef dat ik meer denk aan Hem die altijd voor uw aandacht staat en voor Wie U alles doet: uw Gezalfde, de Man die uw hele welbehagen is en die dat gedaan heeft en ook zal vervullen, de Heer Jezus, de Man van Nazaret, de Man van Golgota, de Man die door U gemaakt is tot Heer en tot Christus. Hem wil ik graag verhogen, juist ook door de ervaringen die ik van U en van Hem mag opdoen in het leven van elke dag met zijn moeite en strijd.'

2 SAMUËL 23

Laatste woorden van David; de helden van David

'Een morgen zonder wolken' (2 Sam. 23:4).

Iemands laatste woorden hebben altijd bijzondere waarde voor de nabestaanden en vrienden. Het zijn vaak woorden die voortkomen uit de rijke ervaring van het verleden, terwijl dat verleden wordt gezien in het licht van de toekomst, iemands bestemming (vs. 1a). Wat David vervolgens zegt, mag ik ook op mijzelf toepassen. David spreekt hier over zijn afkomst, hij is zich bewust van de nederigheid daarvan (vs. 1b). Hij is zich ook bewust van de hoge positie die hij gekregen heeft, en als zodanig spreekt hij hier (vs. 1c). Hij weet aan Wie hij dat te danken heeft (vs. 1d). In de laatste regel van vers 1 plaatst hij zich in verbinding met het hele volk, en wel als een lofzingend volk.

David weet zich het instrument van de Heilige Geest, door Wie hij het woord van God spreekt (vs. 2). De God van Israël, de onwankelbare Rots, stelt iemand op de voorgrond die een rechtvaardig Heerser over de mensen zal zijn (vs. 3). Hij zal niet regeren naar de normen van mensen, maar de vreze Gods zal zijn persoonlijk kenmerk zijn. Met zijn regering zullen de 'tijden van de verkwikking aanbreken' en zal het 'herstel van alle dingen' plaatshebben (vs. 4; Hand.3:19). Alles zal licht zijn en gekenmerkt worden door jong en fris leven onder de machtige werking van de Geest.

David realiseert zich heel goed dat hij niet spreekt over zichzelf en zijn huis (vs. 5). In 2 Samuël is maar al te duidelijk het falen van David naar voren gekomen. Maar het is schitterend om te zien dat hij zich vasthoudt aan Gods eeuwig verbond. Zoals

God het Zich heeft voorgenomen, zo zal het ook gebeuren. David spreekt zijn onwankelbare vertrouwen daarin uit. Voor allen die zich niet voor God hebben gebogen, is in die voornemens echter geen plaats (vs. 6–7).

Na deze laatste woorden van koning David, die aangeven hoe God met hem heeft gehandeld en hoe God ook verder zal handelen, passeren nu nog zijn helden de revue. Zij hebben hem gediend in de taak van de verwerving en de bevestiging van het koningschap. Zij hebben ook pal gestaan voor het volk en het land waarover hij regeerde. Zij hebben zich toegewijd aan alles wat van God is: David was Gods uitverkoren koning, het volk was Gods uitverkoren volk, het land was Gods uitverkoren land. De eerste held, Adino, versloeg 800 man. Wat voor vijanden dat waren, wordt niet vermeld. De volgende twee zijn helden die een slachting onder de Filistijnen aanrichtten en door wie de Here een grote overwinning schonk. Het resultaat was dat het volk van de Filistijnen kon nemen wat zij hadden geroofd, en dat een stuk land met zijn oogst behouden bleef voor het volk van God. De Filistijnen zijn nu in geestelijke zin de aartsvijanden van Gods volk dat zich in het 'belofde land' bevindt. Ook vandaag kan God nog door mensen die trouw zijn aan de Heer Jezus, de ware David, over alle verkeerde menselijke elementen (voorgesteld in de Filistijnen) in de dienst aan God grote overwinningen geven. Persoonlijke trouw hierin heeft een gezegende uitwerking op het hele volk.

De mannen die door de Filistijnse legers heenbraken om aan het verlangen van David te voldoen, zijn ook helden. Dat geldt ook voor nu. Het gaat hier niet om een specifieke opdracht van David, maar om een liefdedaad voor David. Deze helden hadden zijn verzuchting gehoord, waarin hij zijn verlangen uitsprak, zonder iemand persoonlijk aan te spreken. Hij waardeerde het bijzonder dat deze drie hun leven waagden om aan dat verlangen te voldoen. Nog andere helden worden hier genoemd, sommigen met hun daden, van anderen alleen de naam. Van sommigen waarvan alleen de naam vermeld staat,

weten we wat meer (bijv. Uria), van anderen niet meer dan de naam. Toch wordt er niet één vergeten.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 23.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen: *Heer, dank U dat U niets vergeet wat uit liefde voor U is gedaan.*

2 SAMUËL 24

Volkstelling en straf; het altaar bij Jeruzalem

'Laat ons toch vallen in de hand des Heren, want Zijn barmhartigheid is groot' (2 Sam. 24:14).

Israël heeft iets gedaan waardoor de toorn van de Here tegen het volk is ontbrand. David wordt als leider van het volk daarvoor verantwoordelijk gesteld. Daarom zet de Here hem tegen het volk op. Hij gebruikt hiertoe de satan (1 Kron. 21:1), die in Davids hart de begeerte opwekt de grootte van zijn leger te weten. Door toe te geven aan die begeerte neemt David in feite de plaats van God in, want hij beschouwt het land als zijn eigen land en zijn leger als zijn eigendom om het land in bezit te houden. Hij vergeet dat hij afhankelijk is van God en namens Hem regeert. Bij Nebukadnezar zien we iets dergelijks, als hij zichzelf op de borst slaat over 'het grote Babylon, dat ik gebouwd heb' (Dan. 4:28-33). Ook hij werd hiervoor geoordeeld. Hetzelfde zien we bij koning Herodes, die zichzelf liet vereren op een wijze die alleen aan God toekomt, en om die reden gedood werd (Hand. 12:21-23).

Gods regering is voor ieder gelijk. Nooit kan Hij Zijn eer aan een ander geven (Jes. 42:8; 48:11). Als de Here iemand voor Zijn volk wil gebruiken, behoort steeds het bewustzijn aanwezig te zijn dat het *Zijn* volk is. Het land wordt geteld, ondanks tegenwerpingen van Joab en de andere legeroversten. Dat stelt ons voor de vraag of wij ons wel *laten* waarschuwen! David krijgt de uitkomst te horen. Nu weet hij tenminste waarop hij kan vertrouwen. Maar dan krijgt hij direct wroeging en ziet in dat hij gezondigd heeft. Hij belijdt zijn zonde, waarbij hij zegt dat hij zwaar heeft gezondigd. Het is voor een leider van Gods volk

een zware zonde op iets of iemand anders te vertrouwen dan op God alleen. Als ik ga rekenen of ik wel alle middelen heb om goed te kunnen functioneren, zowel stoffelijk als geestelijk, en mij daardoor onafhankelijk van God opstel, ben ik op dezelfde manier bezig.

God stuurt de profeet Gad naar hem toe. Die hoeft hem nu niet zijn zonde bekend te maken, hij hoeft hem ook niet te vertellen dat zijn zonde vergeven is (vgl. 2 Sam. 12). Wat hij doet, is hem zeggen hoe God hiermee handelen wil. Gad houdt David drie straffen voor, waaruit hij mag kiezen. De profeet zegt erbij: 'Denk na en overweeg, wat ik mijn Zender moet antwoorden.' Dat is een belangrijk woord. Bij het nemen van beslissingen is het altijd belangrijk dat we tijd nemen en tijd aan anderen geven om in de tegenwoordigheid van God te overwegen wat er gedaan moet worden, zeker als een beslissing ook gevolgen voor anderen heeft. Uit de afweging blijkt dat Davids hart weer op God vertrouwt. Hij valt liever in de hand van de Here dan in die van mensen. Dus kiest hij voor de pest, die dan ook over het land komt. Maar als de engel klaar staat om Jeruzalem te slaan, is het genoeg. Het berouwt de Here over het onheil, op grond van Davids voorbede voor 'deze schapen', van wie hij zegt: 'Wat hebben zij gedaan?'

Als de engel zijn hand laat zinken op bevel van de Here, staat hij op de dorsvloer van Arauna. Daar is het oordeel tot stilstand gekomen. Daarom gebiedt de Here David *daar* een altaar te bouwen. David begrijpt dat hij dan de dorsvloer moet kopen voor de Here. Als Arauna hem de dorsvloer wil *geven*, weigert David dat. Hij wil hem voor de volle prijs kopen, want 'de Here, mijn God, wil ik geen brandoffers brengen, die mij niets kosten' (vs. 24). Als het altaar gebouwd is en de brandoffers én de vredeoffers gebracht zijn, laat de Here Zich verbidden ten gunste van Zijn volk. Dit verwijst op een prachtige manier naar de enige grondslag waarop God Zich ook nu nog laat verbidden en de plaag die ook nu onder Zijn volk woedt, laat ophouden: namelijk de Heer Jezus in Zijn werk op het kruis tot Gods eer

en verheerlijking en tot onze gemeenschap met God en met elkaar.

Lees nu nog een keer 2 Samuël 24.

Dank of bid voor wat de Heer in dit gedeelte tegen je heeft gezegd, waarin Hij je heeft aangesproken. Je kunt bijvoorbeeld als volgt beginnen en dat zelf aanvullen: *'Geliefde en hooggeprezen God en Vader, U bent verheerlijkt door Uw Zoon; op grond daarvan mag ik met U gemeenschap hebben en een beroep doen op Uw barmhartigheid voor Uw volk, dat in grote rampspoed is.'*

Oude Sporen 2009

